

СССР МИНИСТРЛАР СОВЕТИДА

СОДИҚ МИРАХМЕДОВ

лиши аниқланганди. 1976 йилдан 1985 йилгача Г. С. Зайцев номидаги Бутуниттифоқ пахта селекцияси ва уруғчилиги илмий тадқиқот институтининг директори бўлиб ишлаган. Еввойи ҳолда ўсадиган донор шакллардан фойдаланиш асосида гузанинг вильтта чидамли тезпишар навларини яратиш борасида янги илмий йўналишининг ривожини унинг номи билан бевиланган. С. Мирахмедов яратган навларни, аниқрақ «Тошкент-1» навларини жорий этиш туфайли республикада гуза вильт касаллигининг тарқалиши тўхтагани ва пахта етиштириш кўпайишига эришилди.

С. Мирахмедов 80 дан ортиқ илмий иш авторидир, у гузанинг олти хил районлаштирилган навлари яратди.

С. Мирахмедов катта жамоат ишларини олиб борди, халқ депутатлари Тошкент область ва Оржоникиде район Советларининг депутаты этиб сайланган, район партия комитети ва институт партия бюросининг аъзоси, ВАСХНИЛ Ўрта Особ бўлими президиумининг ҳамда «Хлопок» журналининг редколлегиясининг аъзоси эди.

С. Мирахмедов Коммунист партия билан Совет давлати олдидagi хизматлари учун Ленин ордени, Меҳнат Қизил Байроқ, Халқлар дўстлиги, Хурмат белгиси ордени, СССР Халқ хўжалиги ютуқлари виставкасининг медаллари билан мукофотланган эди.

Аноним селекциячи-олим, пахтакорларнинг қалин дўсти Содиг Мирахмедовнинг порлоқ хотираси қалбимизда ҳамisha сақланиб қолади.

Р. Н. Нишонов, Т. А. Алпиев, В. П. Анисчев, В. А. Антонов, В. А. Головин, П. В. Догонкин, А. С. Вирован, Ф. Х. Қодиров, В. Н. Лобко, В. И. Огарок, Н. И. Попов, Қ. Салмонов, П. Хаббулов, М. Х. Холмухамедов, Х. А. Алмова, И. Х. Жўрабеков, Б. Ф. Сатин, В. А. Хайдаров, Ш. А. Ахматов, Ф. В. Войтеков, Г. С. Мирахмедов, А. А. Никонов, С. Р. Раҳмонқулов, А. Эгамбердиев.

СССР Министрлар Советининг Президиуми 18 июнь кунин бўлиб ўтган мажлисида «СССРда иxtиpочлик фаолияти тўғрисида» СССР Қонунининг лойиҳасини кўриб чиқди.

Лойиҳа мамлакатнинг етакчи иxtиpочиларига, олимлар, мутахассисларга, бир қанча бирлашмалар ва корхоналарнинг, СССР министрликлари ва идораларининг раҳбарларига, жамоат ташкилотларининг вакиллари олдидан юбориб қўйилган эди. Сўнгра уларнинг ҳаммаси СССР Министрлар Совети Президиумининг мажлисида тақлиф этилди, тақлиф этилганлар юз кишидан ошди. Бу эса ҳар бир кишига лойиҳа қондалари билан чуқур танишиб чиқиш ва уни муҳофизат қилишда фаол иштирок этиш имконини берди.

СССР Фан ва техника давлат комитети раисининг биринчи ўринбосари ўртоқ И. М. Бортник доклады мажлисда қатнашчиларидан эр қилиниш ва энг муҳими, ўткир мурасасиз фикр уйғотди, бу эса лойиҳа муҳофизатининг бошланишидан оқибат мурозага айланиб кетди.

Мажлисида иxtиpоч, «Юзводопровод» инженерлик марказининг директори ўртоқ В. В. Шишкин биринчи бўлиб сўз олади. У ўз нутқидан иxtиpоч ташувишасига, аниқрақ унинг янгилигини ифодалаб берадиган белги-ларига тааллуфли конкрет мулоҳазаларини айтди. У жаҳон практикасига асосланиб, шу масала юзасидан лойиҳа қондаларига аниқлик киритишни тақлиф қилди. Сўнгра у қилинган иxtиpочдан фойдаланишдан асосий ҳуқуқ кимга — авторгами ёки у ишлаётган ва у ёки бу муаммо юзасидан техник ечимни излаш учун топшириқ берган корхонага тегишлими, деган асосий масала тўғрисида ва шу масала атрофида ўзичи баҳс аяқ олиб кетди. Бунда В. В. Шишкин агар корхона иxtиpочига топшириқ бериб, унинг ишини пул билан таъминлаган бўлса, у ҳолда иxtиpоч учун асосий ҳуқуқни муҳофизат қиладиган патент ана шу корхона номига берилиши кераклигига ишончликом эканлигини таъкидлади.

Бу позицияни таниқли иxtиpоч — Перовдиги савдо машинасозлиги заводининг тоқари ўртоқ В. Г. Моисеев қўллаб-қувватлади. У олдидан иxtиpоччилик — мамлакат социал-иқтисодий ривожланишининг жадаллаштиришининг энг устуни ваизфаллини ҳал этишда олимлар, инженер-техник хўжалиқ, новаторлар ва мутахассислар биргаликда меҳнатининг энг оқилона формаси эканлигини лойиҳага ёзиб қўйишни тақлиф қилди. У новаторлик энг ялғор ҳаракат эканлигини тўғрисида гапириб, Қонун лойиҳасини астойдил муҳофизат қилишни таъкидлади: «Мен ўзим 27 йил иккуним, — деди ўртоқ В. Г. Моисеев, — Ушбу хўжалиқни кўргангидан кейин иккуним Қонун қабул қилинаётганлигини, шундан кейин оддий совет кишини академик, катта мутахассис даражасига кўтарила олиши мумкинлигини ташувишдим».

Шу билан бирга у ишлаб

чиқаришдаги новаторлар меҳнатига етарли баҳо берилмаган, уларни қўллаб-қувватламаётган, иккун қилишлари учун зарур шароитларни яратиб бераётган халқ депутатлари Советлар шайини таниқлий мулоҳазалар ва амалий тақлифлар айтди. У аниқрақ иxtиpочлардан фойдаланишдаги кеинкиш учун раҳбарлар масъулиятига тўхтади.

СССР Фанлар академиясининг мухбир аъзоси, «Кўз микрохирургияси» тармоқларига фан-техника комплексининг бош директори ўртоқ С. Н. Федоров Қонун лойиҳасига мажлисининг бошда қатнашчиларига нисбатан бутунлай ўзгача баҳо берди. У бундай деди: «Биз қабул қилмоқчи бўлаётган Қонун ўз вақтида қабул этилаётган қонун эмас. Бу қонун оти арава тортадиган қилди қўйди. Чунки амалда иxtиpоччилик учун бозор йўли, Чинакам хўжалиқ ҳисоби амал қила бошлагандан қонун ҳам ишлаб бошлайди. Ана ўшундан иxtиpоччиларни қидириб қолишди. Бозор бўлмаса, қандай иxtиpоч бўлиши мумкин. Бозор муносабатлари бўлиши лозим».

Сўнгра у Қонун лойиҳасининг 65 та моддани ўз ичига олганини 42 саҳифадан эмас, балки Совет ҳокимиятининг дастлабки йилларида қабул қилинган Декретлар каби иккун-уч саҳифадан иборат бўлиши керак, деган фикр-ни билдирди.

Сўзга чиққан бошқа иккунлар бу тақлифни қўллаб-қувватладилар. СССР Фанлар академияси давлат ва ҳуқуқ институтининг директори академик В. Н. Кудрявцев умумий нуқтанан зарур тўла тўғрисида ифода қилди. У ўртоқ Федоровнинг позициясига қўшилмаслигини, унчун арава иборат қонун қабул қилиб, кейинчалик унга ҳамма нарсани изохлаб берадиган инструкторлар, қондалар ёзишга тўғрисида қилишни таъкидлади. Бу эса қонунни йўққа чиқариб қўйиши мумкин. Ҳозир тўғрисида йўл танланган. Қонун тўғрисида амал қилиши ва унда иш учун қанча модда зарур бўлса, худди шунча модда бўлиши керак.

Сўнгра у корхона патент учун асосий ҳуқуқни эа бўлиши лозимлигини таъкидлади. Акс ҳолда корхона иxtиpочини жорий этишдан манфаатдор бўлмайди. Шу билан бирга у лойиҳада иxtиpоччи билан корхона ўртасидаги муносабатларнинг мумкин бўлган вариантларини сонини кўпроқ келтиришни тақлиф қилди. У лойиҳада СССРда патент суди ташкил этиш тўғрисидаги тақлифни тўла қўллаб-қувватлади. Аммо, деди у, ана шу муассасанинг статусини янгида аниқ-рашдан белгилаб қўйиш керак.

Академик В. Н. Кудрявцев Қонун лойиҳасидаги аниқлик чалқашликларга тўхтади, бу чалқашликларни лойиҳада уч хил ҳуқуқ: «авторлик иxtиpоч ҳуқуқини», «иxtиpочдан фойдаланиш ҳуқуқини» борлиги мисолида кўрсатиб берди. Академик бўлар уч хил масала эканлигини, чалқашлик бўлмаслигини учун уларни Қонун лойиҳасидаги моддаларда аниқ баён қилиш лозим эканлигини

утқирди.

Иxtиpоччи, техника фанлари доктори, Москвадаги Лихачев номидаги автомобиль заводи бош директорининг ўринбосари ўртоқ В. Д. Кальнер ўз нутқидан ўртоқ И. М. Бортникнинг Қонун лойиҳасини таъкидлаган асосий қондаларини тўлдирди. Ўртоқ В. Д. Кальнер ана шу ҳужжат лойиҳасини таъкидлаган юзасидан СССР Министрлар Совети ташкил қилган ишчи гуруҳи составида қатнашган эди.

Сўнгра мунозара яна иxtиpоч учун асосий ҳуқуқ кимга тегишли бўлиши керак ва шу муносабат билан авторни ёки корхонами, қайси бири патент эгаси бўлиши керак, деган масала атрофида авж олиб кетди. Қонун лойиҳасида бу ҳуқуқ корхонага берилиши қўйилган. Ана шу қондага қарши энг таниқлий муносабат СССРда хизмат кўрсатган иxtиpоччи, СССР Автомобиль санаяти министрлиги тармоқларига лабораторияси мудири ўртоқ А. Н. Филипов нутқидан билдирди. Бу таъкиднинг асосий моҳияти шундан иборат бўлдики, социалистик давлатда иxtиpоч ана шу иxtиpоч эгасининг иxtиpоч билан жорий этилиши билан ундан фойдаланилиши керак, барча ҳуқуқлар иxtиpочига мансуб бўлиши лозим, бунинг инкор этиб бўлмайди, авторлик ҳуқуқини ҳеч ким ўзлаштириб олмаслиги зарур. Қонун лойиҳасида корхона ёки ташкилотга ҳуқуқ нотўғри берилмоқда, агар иxtиpоччи ўз ишининг турли жиҳатидан тўғрисида тўғрисидаги таъкидларига батафсил тўхтадилар. Қонун лойиҳасида тўла қилинган муқофотнинг қарантилланиган энг кам миқдори белгилаб қўйилиши ва шу билан бир вақтда унинг энг кўп миқдори чекланмаслигини тақлиф қилинди. Аниқ пайтда муқофотни ўз вақтида тўламаганлиги учун бунда айбдор бўлган корхона ёки жамоат ташкилотини авторга кечиктирилган ҳар бир кун учун тўланадиган пулнинг бир процентини миқдорда пеня тўлаши тўғрисидаги қонда қўллаб-қувватланди.

СССР Фанлар академиясининг вице-президенти, академик В. П. Великовнинг қонун лойиҳасида иxtиpоч учун асосий ҳуқуқ масаласини принцип жиҳатдан янги ҳал этиш лозим эди, деган тақлифига муҳофизат қатнашчилари катта қизиқиш билдирдилар. Вице-президент иxtиpоч учун патент унинг авторига берилиши тақлиф қилди, ёки бўлмаса иxtиpоч авторни патент эгаси сифатида кўрсатган кишига ёки юридик шахсга, лойиҳада кўзда тутилганкед меҳор тўғрисидаги қонунга мурофи иxtиpоч авторининг муроқубига берилиши керак. Бундан ташқари, унинг фикрича, патенда икки патент эгаси — иxtиpоч автор ва шу иxtиpоч вужудга келган корхона кўрсатилиши мумкин. Бунинг устига ҳар икки патент эгаси тенг ҳуқуққа эга бўлади ва иxtиpоччи улар ўзаро тузадиган битим асосида тасаруф қиладилар. Унинг фикрича, бундай ёндашув авторнинг ва корхонанинг иқтисодий, ҳуқуқий манфаатларини ҳимоя қилди, иxtиpоччи уларнинг мулки

сифатидаги муносабатини реал ақс этиради, лойиҳа муҳофизат қатнашчиларининг кўпчилиги ўртоқ В. П. Великов тақлифига маъқуллаб кутиб олдилар.

СССР Министрлар Совети Президиумининг мажлисида бошланган мунозара фанат қонун лойиҳасини муҳофизат қилиш доирасида чекланб қолмади. Иxtиpоччининг жамоатдаги маънаси, у иxtиpоччи яратиши ва аниқрақ халқ хўжалигида иxtиpочдан фойдаланишда дуч келадиган жуда кўп тўсиқлар ҳақида ошқорла, ишчанлик билан, амалий тўсиқларни тақлиф қилди. Иxtиpоччиларнинг тақлифлари лозим қайлилик билан, баъзан эса масъулиятсизлик билан муносабатда бўлинаётганлиги, айрим мансабдор кишилар уларнинг талаб ва эҳтиёжларига бағришоллик билан, давлат манфаатларини қўлламай йидаётганликлари, иккун қўрсатувчи конкрет миқдорлар келтирилди. Ҳар қанча раҳбарлар иxtиpоччиларнинг актив фаолиятига қайта қўришдан олдинги позицияларда туриб баҳо бераётганликларини айтди. Бу ҳақда СССРда хизмат кўрсатган иxtиpоччи Л. И. Данилов, Эстония ССРда хизмат кўрсатган иxtиpоччи Т. А. Пунгас, Бутуниттифоқ иxtиpоччилар ва рационализаторлар жамоати авторлик ҳуқуқларини ҳимоя қилиш бўлимининг мудири В. А. Смирнов, РСФСРда хизмат кўрсатган иxtиpоччи С. Ф. Штельмах, Москвадаги 1987 йилги энг яхши иxtиpоччи Б. И. Ушаков ўртоқлар гапирдилар.

Муҳофизат қатнашчилари қонуннинг янги лойиҳаси юзасидан СССР ҳуқуқига бундай ошқорла ва батафсил таъкидлаб олиш жамоатини қайта қўриш, демократлаш, янги ошқорла туфайли мўжиза бўлганлигини таъкидладилар.

СССР Министрлар Советининг Президиуми бўлиб ўтган муҳофизат ҳисоботи оид, «СССРда иxtиpоччилик фаолияти тўғрисида»ги СССР қонун лойиҳасини унчун асос сифатида қабул қилди, лойиҳани таъкидлаган ишчи гуруҳига лойиҳага аниқликлар киритишни, бу ишга энг қизиқарли, принципал тақлифлар киритган мажлис қатнашчиларини жалб этишни топширди.

Пухталаштирилган лойиҳани мулоҳазалар ва тақлифлар киритиш учун СССР министрликларига, идораларига ва иттифоқдор республикаларнинг Министрлар Советларига юбориш, ишчи гуруҳига эса унчун кесил таъйинланган лойиҳани 1988 йил 15 июндан кечиктирмай СССР Министрлар Советига тақдим этиш ҳусусида кўрсатма берилди.

СССР Министрлар Совети Президиумининг мажлисида КПСС Марказий Комитети Сивсий бюроси аъзоларини кандидатлар, СССР Министрлар Совети раисининг биринчи ўринбосарлари Ю. Д. Маслонов ва Н. В. Талызин қатнашдилар.

КПСС Марказий Комитети Сивсий бюросининг аъзоси, СССР Министрлар Советининг раиси Н. И. Рижков муҳофизатга яқун ясади. (ТАСС).

Мамлакатингиздаги қайта қўриш учун янги техника ҳам зарур, — деди Швейцариядаги «Хетгер альпина» фирмаси мол сотиш бўлимининг директори Ганс Гааз. — Биз техникадан валотга сотиш билан бир қаторда уни қишлоқ хўжалиги маҳсулотига ҳам алмаштиришимиз мумкин. Музокараларнинг муваффақияти боришига умид бўлмоқчимиз.

Агар контракт тузиш учун чинакам умид бўлмаганида, мен умуман келмаган бўлар эдим, — деди чўрт кесиб ГФРдаги «Маур» ва унинг ўғиллари» фирмасининг вакили Ганс Хартль. — Мамлакатингизда кўп марта келган бўлсам ҳам ленин сафарларим муваффақиятли бўлмаган. Сизлардаги қайта қўриш муваффақияти қамқорлик йўлга қўйилди, деб умид уйғотди. Шунинг учун ҳам биз Тошкентга келдик.

Франция, Голландия ва Бельгиядан келган бизнесменлар ҳам ана шундай фикр-мулоҳазаларни айтишган эди. Энди улар хавфсизликларни бир бўлиб қайтишмоқда: кўрғазма кўрғазмага бўлиб қолди.

Кўрғазмани мутлақо бемимлари деб айтиш ҳам, ҳар қалай инсофдан бўлмаса керак.

— Кўрғазмдан катта наф қурдик, — деб утирдилар.

Почтаюнолар Мамлакат Юнусова, Нигора Илсцова, Татьяна Актишева йил бошидан буюн бирорта шикоятсиз ҳаётга таъна эшитмай ишламоқдалар. Хўжалиқ ҳисоби ишчи яхшилашининг кўпчилиги топишга ёрдими берди.

34-пochта бўлимининг коллективи кўп йиллардан буюн биринчи марта шаҳар алоқачилари кўча Қизил байроғини қўлга киритди ҳамда станция почта бўлимида ва бўлимида мусобақасида пешкарлик қилмоқда. Ҳозир ялғорлардан ўртак олиб Андижондаги ўттиз тўртта почта бўлиминдан ўн биттаси ва почта-телеграф станциясининг тўртта бўлими хўжалиқ ҳисобига ўтди. (ЎзТАГ).

Бундан иккун-ч йил муқаддам биз бунчалик узоқ жўдага келмаган бўлар эдик, — деганида ЎзТАГ мухбирига Данияди «Овотек» фирмасининг экспорт масаласида биринчи директорни Нильс Бондо, — Экскурсия учун пул сафарлариди. Ҳозир эса СССРда сининг корхоналарининг билан бевосита алоқалар боғлаш учун фирмага катта имкониятлар очилмоқда.

Мамлакатингиздаги қайта қўриш учун янги техника ҳам зарур, — деди Швейцариядаги «Хетгер альпина» фирмаси мол сотиш бўлимининг директори Ганс Гааз. — Биз техникадан валотга сотиш билан бир қаторда уни қишлоқ хўжалиги маҳсулотига ҳам алмаштиришимиз мумкин. Музокараларнинг муваффақияти боришига умид бўлмоқчимиз.

Агар контракт тузиш учун чинакам умид бўлмаганида, мен умуман келмаган бўлар эдим, — деди чўрт кесиб ГФРдаги «Маур» ва унинг ўғиллари» фирмасининг вакили Ганс Хартль. — Мамлакатингизда кўп марта келган бўлсам ҳам ленин сафарларим муваффақиятли бўлмаган. Сизлардаги қайта қўриш муваффақияти қамқорлик йўлга қўйилди, деб умид уйғотди. Шунинг учун ҳам биз Тошкентга келдик.

Франция, Голландия ва Бельгиядан келган бизнесменлар ҳам ана шундай фикр-мулоҳазаларни айтишган эди. Энди улар хавфсизликларни бир бўлиб қайтишмоқда: кўрғазма кўрғазмага бўлиб қолди.

Кўрғазмани мутлақо бемимлари деб айтиш ҳам, ҳар қалай инсофдан бўлмаса керак.

— Кўрғазмдан катта наф қурдик, — деб утирдилар.

Дарҳақиқат, ўша кунлар ангилликлар кўп бўлди. Паррандининг ўсиши ва семиртиши ичимлик сув ҳам ёрдам беради, деб халқ ҳеч кимнинг халғига келмаган эди. Тўғри, бу сув оддий сув эмас. Француз қўрилмаси сувни активлаштирилади, натижада унда бактерия қаммайди. Қўрилмаси иллатиш осон ва аниқ тежамли. Бунинг устига қўрилмай энергиянинг ноанъанавий манбалари неғизда ишлайди.

Венгриядаги «Дельта» корхонаси стандартларда турли катта-кичикликдаги инфракизил ишчиликдаги ялғор турар эди. Бундай усул зарарсиз, чиройли ишлаган ва ёнгиликнинг 30 процентдан кўпчилиги тежамли.

Гербий Германия «Инпелласт» фирмасининг машиналари ва ўраш материаллари маҳсулотларини холодиликлардан фойдаланмай, етти ҳафта асрашга имкон беради, аниқ вақтда унинг таъми ва таркиби ўзгармайди.

Хуллас, паррандачиларимиз ўргана арийдиган тарбиялар бор эди. Лекин ҳозир ана шу «муваффақиятлар» энди ҳушуд қилаётгани йўқ. Янги, иқтисодий шароитларда каттароқ марраларни эгаллаш мумкин ва лозим. Бу ўринда чет эллик меҳмонларнинг фикрига қўшилса арийди: мутахассисларимиз кўп янгиликни кўриш, аммо замонавий селекция машиналарини сотиб олишганида аниқ муқаддам бўлар эди. Шунда наф қўрган бўлар эдик, аввало бу сиз билан бизга, харидорларга фойдалан бўлар эди.

Кўрғазманинг яна бир фойдали жиҳати шундан, чет эллик шериклар билан

ЭРТАГИ КҮН ХҲЖАТИ САБОҚ

Кўрғазмадан кейинги мулоҳазалар

«Паррандачилик-88» халқаро кўрғазмаси очилган кунни уни ташкил этган чет эллик улабурон кишилар томошабиларини не-не умидлар билан кутиб олган эди, аммо умидлари рўбба қилмади. Совет корхоналари билан неча ўнлаб контрактлар тузилди, деб халқ илтишган эди, бўлмади. Еро-дан ва Шимолги Америкадан, Ўзбекистон похтаиқтисод неча минглаб километр наридан олиб келинган ускуналар қайтариб олиб кетишди.

Фирмаларнинг ҳарқасаси пир бўлди. Шу корхоналарнинг вакиллари одоб сақлаб, бу ҳақда лом-мим де-йишмаётган бўлса ҳам хори-жий мутахассисларнинг «таъ-би тирик» бўлди. Кўрғазма дарвозалари эндигина очил-ди, дастлабки кишилар ки-риб келишидан шу чет эл-лик мутахассислар айтган гаплари эса оладиган бўл-ди, уларнинг қиймати бу-зилганига бор:

«Узтйнепром» раисининг ўринбосари Х. Юсупов. — Совет мутахассислари жаҳон миёсидан кўз-қўла қилса ар-зийдан ускуналарни кўз-дан кечирдилар. Экспорт-лар, макетлар, презентлар ва видеофильмларини билан неча ўнлаб контракт-лар тузилди, деб халқ илти-шган эди, бўлмади. Еро-дан ва Шимолги Америкадан, Ўзбекистон похтаиқтисод не-ча минглаб километр нари-дан олиб келинган ускуналар қайтариб олиб кетишди.

Фирмаларнинг ҳарқасаси пир бўлди. Шу корхоналар-нинг вакиллари одоб сақ-лаб, бу ҳақда лом-мим де-йишмаётган бўлса ҳам хори-жий мутахассисларнинг «таъ-би тирик» бўлди. Кўрғазма дарвозалари эндигина очил-ди, дастлабки кишилар ки-риб келишидан шу чет эл-лик мутахассислар айтган гаплари эса оладиган бўл-ди, уларнинг қиймати бу-зилганига бор:

алоқа боғлашда тақриба ор-тирди. Гарчи барча хори-жий меҳмонлар кўрғазма кўнгидагидек ташкил этил-ди, деб айтишган бўлса-да, аммо айрим камчиликларни ҳам тилга олишди. Эътиро-злар энг каттаси шунки, та-шиқотчилар ускунани мон-таж қилиш учун қамроқ ва-кт ажратишди. Натига-дан қулгина фирмалар ўза-ри хоҳлаган ҳамма нарсаларни кўрсатолмай қолди. Кўр-ғазма қаерда, қачон очил-иши, қанча муҳлат ишлаши я-рим йил илгари ҳам маъ-мул эди-ку, ахир.

Алоқати таъна. Дарҳа-қиқат, экспозиция очилиши-га бир кун қолганида ҳам ар-хали эълда ҳеч нарсга таъ-бир эмас эди. Мабутов конфе-ренциясига келган журнал-истлар экспонатлар билан таниша олмадилар. Фирма-ходимлари ситдиларни ке-часи монтаж қилишди. Улар бу ишни шундан аввалги кунларда ҳам кечурунлари ба-жаришлари мумкин эди, лекин Ўзбекистон ССР Халқ хў-жалиги ютуқлари кўрғаз-масининг мутахассисларидан би-ри: «Ироқни ўчириб қў-йинг, ҳеч кимни қиритманг», деб фармойиш берган экан.

Павильоннинг ўзини ҳам халбаракаллачилик билан қу-ришди. «Главаткастрой» хо-димлари орнест сядорларни қурди, қизил тасма қир-қилатганда ҳам бўйи-суваш билан овора эдилар.

Бу майда-чўда нарсга эмас. Чет элликлар, шунга қараб ҳам ишимизга баҳо берадилар. Дангал айтадиган бўлса, жиддийроқ нуқсон-лар ҳам бўлди.

Яна шунки ҳам айтишимиз жоиз бўладики, фирмалар вакиллари ҳақасаси пир бў-либ кетишгаётган экан, бу амалдаги хариф сифатида республика Агроеосаи дав-лат комитети позициясига ҳам пу-тур етказди. Мазакур комитет техника сотиб олиш учун маблаг топа билмади. Бу масала кўрғазма эпи-ла-диган қунгага муҳофизат қи-линди. Аммо бир неча ой и-чида ҳал қилинмаган ана шу жиддий муаммони сўн-ги кунларда ҳал қилиб бў-лармик. Бюрократик говлар-шу қадар кўп бўлдики, чет э-ллик мутахассисларнинг фикрича, нисхотда гайрат-шиқоватли, улабурон одам-лар, яъни республика Агроеосаи давлат комитети та-шиқ алоқалар бошқармаси ва «Узтйнепром» даги мутахас-сислар ҳам бу говларни бар-гараф эта олмадилар. Худди шу сабабга қара, молга мол алмашиш, бартер битимлари ҳам тузилмади. Бизнинг ма-макатда ҳам, чет элларда ҳам шу битимга умид бо-ғлашган эди. Бу ўринда халқ маталини бироз ўзгартириб, «қаловини билмасанг, саксо-вул ҳам ёнмайди», десак ар-зийди.

Чет эл фирмалари билан амалий алоқалар кенгайиши керак. Шундай қилмас экан-ми, агроеосаи комплексини техниклаштириш, жиҳатдан қайта жиҳозлаб бўлишда ҳам ма-сулот ишлаб чиқариш ва ре-ализация қилишда ҳам жаҳон марраларига тана олма-йди. Келажакда бутунчи ха-толаримизни тақрирданмаган маъқул. Ишлашга ўрганиш вақти келди.

А. БЕЗВЕРХОВ, Ю. БОНДАРЕНКО, ЎзТАГ мухбирлари.

Қаҳқор Бекқулов бош-лиқ оилавий зено аъзо-лари бу йил Пайриқой райониди «Ленинград» колхозида маккажўри-дан баракали ҳосил яра-тиш учун курашмоқда-лар. Пудратчилар ҳар гектар ердан 70 центнер-дан қаҳрабо дон етишти-риш мажбуриятини қа-бул қилишган. Экиннинг ривожини тез бораётди. Бунда ўсимликка комп-лекс ишлов бериш муҳим роль ўйнаётди.

СУРАТЛАРДА: 1. Мо-ҳир механизатор Қозоқ-бой Мухаммадов кунга 7—8 гектар ерга ишлов беришда. 2. Баравж ниҳоллар. К. ТУСУНОВ фотолари.

ЭКОНОМИКА ХАБАРЛАРИ

ЧИҚИТДАН МОЛЛАР

Марҳамат район Ягирув-тўку фабрикасининг кол-лективни кенг истеъмол моллари ишлаб чиқариш йил-лик планини муддатидан ил-гари бажариб, катта ички резервлар борлигига ишон-ди.

Бу ерда кенг истеъмол моллари цехи ташкил этил-ган, беш ой ичида йиллик пландаги 50 минг сўмлик ўрнига 75 минг сўмлик чи-қим-кечак тайёрлаб чиқ-рилди.

Цехнинг ташкил этилиши қизиқ бўлди. Хўжалиқ ҳи-соби таъбирларлик чоғида бошқарувчилар штати ка-майитрилганидан сўнг маъ-мурий корпусда унинг учун саҳи бўшаб қолди.

Тикув машиналарини то-пиш қийинроқ бўлди. Шун-да уй бекалари мадад бер-дилар. Улар янги цехга та-қрирнинг электр ва қўл ти-кув машиналари билан кел-дилар. Энди уларнинг ҳар бири ойига 130 сўм ишла-моқда. Андижон ил-газлама комбинатининг тортиб ўт-қизилдиган лахтаги 25 хил қийим-кечак тикиб тайёрлаш учун хом ашё бўлиб хизмат қилди.

Эндиликда корхона дарво-заканси ёнида фирма мага-зини очилган бўлиб, шу ер-да корхона маҳсулотлари со-тилмоқда, бу маҳсулотларга бўлган талаблар ўрганиб чи-қилмоқда.

Бу ерда ишлар маҳсулот хилларини қандай қилиб кў-пайтириш тўғрисида ўйлаб, ишлаб чиқариш ширкатлари-ни диққат билан ўрганди-лар. Арқон, халта ва терма-чи этаклари, шунингдек ё-стиқ ва кўрпачалар тикиб тайёрлаш йўлга қўйилди.

ХҲЖАЛИК ҲИСОБИ ЛИБОСИДА

Андижон шаҳрининг аҳоли энг зич жойлашган 3-микрорайонда яшовчилар 34-пochта бўлими ишидан мамнун бўлмоқдалар. Яқин вақтлар-га эса бу ерда шикоятлар-ни тевшириб улгуришмас эди. Хўш, қандай ўзгариш юз берди?

— Коллектив ўша-ўша, — деб жавоб қилади шаҳар почта-телеграф станцияси-нинг иқтисодчиси З. Мин-гайиева, — фақат эндиликда коллектив хўжалиқ ҳисобига ўтди. Бўлимининг барча хо-димлари меҳнатдаги ишти-рок кoeffициентига муво-фиқ ҳар ойда мукофот ола-дилар.

Почтаюнолар Мамлакат Юнусова, Нигора Илсцова, Татьяна Актишева йил бо-шидан буюн бирорта шикоят-сиз ҳаётга таъна эшитмай ишламоқдалар. Хўжалиқ ҳи-соби ишчи яхшилашининг кўп-чилиги топишга ёрдими берди.

34-пochта бўлимининг кол-лективни кўп йиллардан буюн биринчи марта шаҳар алоқачилари кўча Қизил бай-роғини қўлга киритди ҳамда станция почта бўлимида ва бўлимида мусобақаси-да пешкарлик қилмоқда. Ҳозир ялғорлардан ўртак олиб Андижондаги ўттиз тўртта почта бўлиминдан ўн биттаси ва почта-телеграф станциясининг тўртта бўли-ми хўжалиқ ҳисобига ўтди. (ЎзТАГ).

Тог астида жойлашган Са-ринқул кишлоғи азалдан Со-ветобод районидан хушман-зара масканлардан. Ҳозир бу гўша янада ўзгача чирой ва тароват насб этган; ҳа-д-сиз ҳудудсиз бўғдойзорлару арпазорлар нисоли денгиздай оловулайди, қўзи нурида олтиндек товланган бо-шқилар кўзи қаматирилади. Бу — рияз-рўзиқта бўлиш эса «Жом» совхозининг галла-корлари.

Меҳнат аҳли жорий йилда 5.270 гектар майдонда буг-дой, 1.640 гектарда арпа етиштирди. Шу кунларда ўрм-Янги мадал суръатлар-да олиб бориляпти. Пайкал-дагиси эмас, омбордагиси ҳисоб деганларидек, донин

нест-нобудсиз янгиштириб олиш диққат марказида ту-рибди.

Беллашувда 1-бўлимининг Низом Мелиев бошлиқ

ҚОРАҚАЛПОҒИСТОННИНГ

БИР КУНИ

ХОВЛИ ТУЯЛАРИ
Тўрткўла районидagi «Намуна» колхози меҳнатчилари қувончли ҳолатда ишонилдикилар: улар ховли туюлари ўтказиши, Ҳўжалиқлар-ро механизациялашган 307-кўча колонна қурувчилари 1.200 квадрат метр саҳил кооперативларни фойдаланишга топширдилар. Р. Яўдошев бошлиқ участка бунёдкорлари 224 минг сўмлик қурилиш ишларини бакардишди. Мураббақчи С. М. Олоқулов, С. Матқулов, А. Вафоев раҳбарлигидаги ғишт терувиликлар, дурал-голлар, сувоқчилик ва бўғичилар муносиб ҳисса қўйдилар.

СИГИРСОҒАРЛАР СОВҒАСИ

Бутуниттифок XIX партия конференцияси шарафига умумхалқ мусобақасига қўйилган «Ленинизм» колхоз «Беринчи раён»нинг оқ чашма соҳиблари ярим йиллик планини муқаддатдан олдин бакардилар.

ИЛДОР ПАРНАДАБОҚАР

Сора Утауродованинг номи Бөрүн районидаги «Эвбекистон 40 йиллик» совхозда илдор парнадабоқар деб тилга олинди. Унинг боқимда 3 минг 245 та товуқ бор, 2 минг 200 таси она товуқ. У пландиги 355 минг дана турмуш топшириш учун курашмоқда.

Ю. БЕКМУРОДОВ.

ҲОИДАЛИ МУЛОҚОТ

Нукусдаги марказий кутубхонада автоном республика шаҳар ва районлари энг тарқатувчиларининг семинари бўлиб ўтди. Унинг иштирокчилари энг ахши маданият-оқартуш мусабасаларининг иш тажрибалири билан танишдилар. Шунингдан, болалар кутубхоналари ишнинг ахши йўлга қўйиш юзасидан қизғин мулоқот бўлди. Унда болалар марказий кутубхонаси мудири Урликхон Нарзубоев, республика ва шаҳар марказий болалар кутубхоналари методистлари Ф. Содиқова, Ш. Абдуллаева ва А. Абдураимова фаол қатнашдилар.

Н. ФАЙЗУЛЛАЕВ.

«ИҚБОЛ»НИНГ ИЛК ҚАДАМИ

Чимбой райони маданият уюмида янги «Иқбол» ашула ва ракс ансамбли ташкил этилди. Турк касб соҳибларидан иборат ёш санаткорларга Сатмибой Ураимбетов раҳбарлик қилди. Ансамбли аъзолари илк концертларини маданият саройида намойиш этидилар. Ёр заводи итисодчиси Мақсет Нарзубоев, ўқитувчи Бекназар Эшмуратов, К. Азиев номи соҳов техникаку студенти Сарагул Сейназарованинг қизиш томошабинларидан ахши таасурот қолди.

И. КОМИЛОВ.

КЎРСАГА

Мен — онам! Бу сўзни юлдузларга етгулик қилиб ҳайқириб айтмоғим мумкин! Мен онам! Мен фарзандларимни тиркилик ва ўлим туташган чоқ ақсидида туриб топганман. Уларни жонжаҳд билан хиёнатдан, алдовдан, ёмонликдан ҳимоя қилганман. Уларга фақат бахт, толе, тинчлик, зағулик, жасорат, одамийлик — дунёдаги жамини гўзал ҳислатларини тилаётман!

Она бўлган кунимдан бошлаб ўзимни унутиб, болам учун яшай бошлаганман. Болам кўнрадан айрилиб бочгага қатнай, қўшнларимнинг фарзанди билан ўйнай бошлагач, мактаб ёшига етган яна бир ҳақиқатни англадим: энди болам фақат меники эмас! У кўпчиликнинг фарзанди. Уни энди она-Ватанга муносиб фарзанд қилиб тарбияламоқ лозим. Бу ёлғиз онанинг қўлидан келадиган иш эмас.

Шу пайт мен — она, ўзимдан буюроқ қалб эгаси — муаллимга топиндим! Жигарбандимни унга ишондим, ўзимга ишонгандан кўпроқ ишондим. Шу кундан қорғога ваза бошладим!

Углим, толебингда иккинчи онам, бошингда парона муаллимнинг бор. У билан ёрундрг қоруну хонанг, У тўшар умрининг йўллариға зар. Фарзандлари ахши ўқитувчи қўлиға тушган оналар бахти қулади. Мен бир ўқитувчиники билан, аммо, у қачна минглаб оналарни бахтир қилганини билмайман. У меннинг юртим боғини беэзаган, жамиятнинг гоҳо йўқилай-йўқилай деган армонли лаҳзаларига елқисини тутган азамат чинор эди! Уни фақат чинор дейиш камлик қилади.

Узандан фақат меҳр таратган, зағулик нурлари билан ташналарни иситган, йўллариғни ариштирган кишини нима деб аташ мумкин! У кўнгиға қўншин аширган эди. У юрган йўл ҳамини ариштирган эди. Доҳий В. И. Ленин ўқитувчининг бир соватлик ахши дарсини бир асарға тенглаштирган. Демак, ки, унинг минг-миг асарларға ариштирилган ҳаётини ҳақиқат сўзлаб беришға қодир эмасман, фақат айрим лавҳалариниға сўзлайман...

Киричланда киши. Тизаа бўйи қор. «Тўф» десанг ерга ахлаб тушади. Тунги соат учлар чамаси. Ҳамма маст уйқуда. Деразани биров қаттиқ, тез-тез ур бошлади. — Топшўлат ака! Мактаб энг катаяти! Аслида уни энг ширин, энг қаттиқ уйқудан уйғотиш учун ҳам «мактаб» деган сөхрли сўз кириға эди.

Хотини уйғониб чироқни ақиб қарагунча у йўқ! Ҳўлиқиб ҳовлиға чиқди. Мактаб томон кетган излар бор, у йўқ. Қийиллари турибди, ўзи йўқ! Зулфия опа ўғлини уйғотди: — Баҳодиржон, тезроқ тур, болам! Даданг мактабға бош-яланг, ич кийинида кетибди. Югур, болам, шамоллаб қолмасан даданг! Баҳодир отасининг рўмолга солинган кийимларини орқалаб чопади. Унинг ортидан Зулфия опа жүнади.

Иложи борича тезлаб борса, мактабнинг тўп қозони ўт олган, теварак-атрофдагилар бўлган эри гоҳ одамларға иш қўрсатар, гоҳ ўзини ўтга урар эди. Бошлагин, ич кийинида эквалинг эстиға ҳам келмасди. Орқасидан ўғли: «Дада, кийиниб олинг, деганча югуриб юрар эди...»

Енги уйқирди. Ут ақувчининг беларволиги туйғали, қозон ёна бошлаган экан. Ҳаммаси жойига тушди. Бирок Топшўлат аканинг кўнги сира жойига тушмасди... «Оло мактабга ўтса мени бўларди! Давлатнинг, халқнинг шунча мулки, болаларнинг насобиси қуйиб қотармаганидан бир одамнинг беларволиги деб! Жигарбўшаларимизни ҳаётга йўллайдиган, уларга илм берадиган муҳаддас дарроқ ақиб кетчиш мумкинми?! Гўноҳ! Бу — кечириб бўлмайдиган гуноҳ! Болаларға, мактабға насобат эганима беларволик қилишға ҳақимиз йўқ! Ут кетиши мумкин!»

Хатирчи раёниданги генерал Собир Раҳимов номи 23-мактаб директори Топшўлат Файзиев эрталаб коллектив билан ўтказилган йилгилишда куйиб-ёниб сўзлади. Сўнғ дара қўлайверган юраги толиқди, ўша тун тоғи унинг сонлариди отди, томиларига седирмай қон босими келиб жойлашди. Ута ҳажолиниши, ўта чарчаш унинг ажузиди қанд қасалини чиқариб олди. Бунинг устиға қаттиқ шамоллаган экан...

Топшўлат акани ҳеч қандай куч мактабдан тортиб олмасди. Бу ланъати касалик кучли экан, бир неча кунга оёқларини боғлаб қўйди. — Мен онам! Муаллим ҳақида ўйлар эканман, тизаа бўйи қорда, оппоқ қичи кийимда, бош яланг, оёқ яланг мактаб томон югурганман, ўзини оловға ураётган Топшўлат ака қирғиса кўз ўнгиғида намойи бўлади. Шўх фарзандларимизни қалблариди ёнаётган гулханларға ўзини уриб яшайдан қўриққан, дунёни беҳуда оновдан саклай олғувчи, болаларимизнинг қалбига чанг соли қашри шай турган муздай тудублик, хиёнат қаб қашри назирларига қарши тиб борган муаллимга та бераман! Шу тун дафтаримда янги ёзувлар пайдо бўлади:

Гўдалик чоғида бўлганман бедор Ва сенға бочинида ёлганман ҳаёт. У эса яшашни ўргатар минг бор, Сени деб бевозта яшар умрбод!

Топшўлат аканинг изларини излаб кўн жойларда бўлиди. Хўжатлар, суратлар билан танишди. Шоғирларди, ҳамкасблари, она аъзолари, дўстлари билан суҳбатлашди. Хотиралар мени жонли одамлар қам қуршаб олишди. Улар гоҳ қулларди, гоҳ йилгади, сўнғ барчаси юрагимни миннатдорчилик туйғуларига тўлдирди...

У ота меҳридан жуذا эрта, хали тили сўзға келмай туриб — бир ёшида айриди. Шарофат хола ут ўғлини барғиға босиб, уйсиз, жойсиз, ярим оч, ярим юпун холида додлаб қолверди. Кенжаси Топшўлат 14 ёшга кирганда уруш бошланиб, икки ўғлини ўннинг қучоғидан қолиб кетди... Она-бола икки топган бир бурда нон билан гоҳ оч, гоҳ тўли ашуб кун ўтказишди. Энг қора кунларда ҳам улар тирик бўлса, одамдоз ашайверар экан. Шарофат аяни оғир кунлардан фронтчи ўғилларидан қелиб турган мактаблар, ёшиға Топшўлатнинг ақли, меҳрибон, қобил, меҳнатсеварлиги олиб чиқди.

Топшўлат 17 ёшида Хатирчи райони марказидаги А. С. Пушкин номи 20-ўрта мактабда бош пионербожнинг бўлиб иш бошлади. Болалар ўз вожаглариғни ахши қўриб қолдишди. У билан бирга бўлиш жуذا қизиқ ва кўнглили эди. Хар

Ўзбекистон ССРда хизмат кўрсатган ўқитувчи, республика халқ маорифи аълочиси марҳум Топшўлат ФАЙЗИЕВ ҳақида хотиралар

ЯШИРГАН

Бир пионер унга ўз дўстиди ишонар, эрғашар, ҳурмат қиларди. Бир йил ўтгач Топшўлат Файзиев раёндаги 27-болалар уйда тарбиячи ва ўқитувчи бўлиб ишлади. Ота меҳриға эр ўсган йилги болаларини юракдан тушунар, уларнинг лабиди табассум қўришға ҳаракат қилар, болаларини меҳр билан силар эди. Улариди эса биринкетин икки ўғлидан айрилган она ҳам ёлғиз Топшўлатға суйиб қолган эди.

Синфларида шўх ва гўзал Зулфия болалар билан муносабатда шаддо, қўртсевар эди-ю, негидар Топшўлат билан гапласи майинлашиб қоларди, унинг қайғуларига шерик бўларди. Топшўлатнинг отасиз ўсганини, биринкетин икки ақсидан айрилганини, онаси билан очин-тўнч юпун ҳар жойда яшар юрганни биларди. Уни аяб гапларларди.

Топшўлат Зулфияға суйиб қолган, бирок аҳоли оқсидан қўнглини очиниға шохилмас эди. Зулфия ўзининг барча ахши-ёмон кунларига тенг шерик бўлишға кўн етгач, қалбини изҳор қилди. — Шиларнинг кўнглидан хабар топган Зулфиянинг отаси — ақли, кўн йиллар партия ва совет ташкилотларида ишлаган меҳнат ветерани Жура ака Содиқов киши тўйча қилиб, кўнви Топшўлат ва унинг онасиз ўйға қўчириб кела қолди.

У кўнвинг меҳнатсевар, ақли йигит эканини биларди, «Ҳали ахши кунлар олдинда, болаларим. Энг муҳими — ақил бўлинглар. Шунда турмуш машаққатларини осон енгасизлар», дедди раҳматли.

Энди улар икки киши эди. Тақдирнинг барча зарбаларига қарши қўл қалқон, барча орзулар сари қўш қанот эдилар. Иккови турмуш қўришганда Топшўлат Файзиев йилғиға яшар юпун йигит, мактабда пионербожнинг эди. Ҳаётдан кўз юмватган пайтда эса Ўзбекистон ССР халқ маорифи аълочиси, республикада хизмат қўрсатган ўқитувчи, «Ҳурмат белгиси» ордени, ўнлаб медаллар, фахрий арликлар соҳиб, мингнинг шогирдлар устози, халқ муҳаббатига сазовор, ҳурматили муаллим эди.

Эрининг юксак қўғди томон тушган узун йўли машаққатларини Зулфия опа 36 йил бирга тортиди. Икки гўдакин тўпроққа қўйишди. Келин-куёвлик, набарилик бўлишди... Топшўлат акани тўлароқ тевасувар қилиш учун Зулфия опага осон кечмаган турмуш ташвишларини тақдор эслатишға мажбур эди. Зеро эрини ундан ахшироқ билгувчи киши бор, ахир!

Ола билан тонг қадар сўхбатлашди. Барбир гапимиз тутмади. Бир тунда бутун умрни гапириб бўлармиди! Ола катар чоғида қўлиға дафтар тўқтадилар. Келин, бизға рухсат этилган сандиқларини биргалашиб ўйинди. — Зулфия опа кундаликдан кўчирмалар Отажоним билан тушунадилар. Топшўлат ака иккимизнинг тўйимиз бўлди. Биз энди бир умр биргамиз.

1947 йил. Урилчалки бўлиди. Қўнонам, отам-онам ҳам-малари хурсанд. Топшўлат ака иккимиз ҳеч ким йўғида ошқора қувонамиз. Мен ёлғимиз отасиға ўхшайди» десам, у киши онасига ўхшайди» дейдилар.

1948 йил, 4 январь. Бизни Илчи (ҳозирги «Москва») колхозиди отти йиллик мактабға ўқитувчи қилиб тайинлашди. Кўнчимиз араваға ортувди, ярим ҳам бўлди. Бир-икки кўрпа-кўрпа, эски палос, иккита коса, битта чоғинимиз бор. Ўзимиз ҳам араваға ўтириб олдик. Илк бора ота-онамнинг қучоғидан, тугилган уйимдан чиқиб кетишим. Қўлимда ўғилчам. Бирим галати бўлиди. Қўларимдан ёш қўнлиди. «Зулфия, йилғиға, қишлоқдаги болаларға дарс бермаиз. Улар биз туйғали ҳаётни ўрганишди. Биз одамларға керемиз, ахир» дедилар Топшўлат ака. Бу сўзлар кўнглимни ифтихорға тўлдирди. Бир зах ўйи, даҳлизча беришди. Бировнинг уйи экан, жойлашиб олдик. Мен 1-сентябри 2-синф, Топшўлат ака 3-синф болалари билан кутиб олдик. Эллиқдан ошқи покиза, бегадга, соф юракларға уруғ экиш ҳуқуқи берилган иккимизда. «Йиға экмас шуни ўрамыз, пуч қолиб олишға, келажакни алдашға ҳақимиз йўқ, Зулфия» дейдилар у киши. Уларни эртно кеч мактабдан келмайдилар. Ишға қизиқиб, машаққатларини ҳам унутмаиз.

1948 йил, сентябрь. Бизға мактаб директори Ҳавас Зоҳидов, ўқитувчилар Зоҳидова, Иброҳимов методик ёрдам беришди. Билмаганимизни эринмай ўргатишди. Аммо биринчи устозим Топшўлат ака. У киши тажрибали.

Айтганча, биринчи мошминимизга битта эчки сотиб олдик. Жуда қувондик. Бунинг устиға мактаб коллектив баҳорикорға бугдай эккан экан, хар бир ўқитувчиға 150 килограммдан бўлиб беришди. Биз иккимизға 300 килограмм тегибди. Анча ўзимизни тутиб олдик.

1948 йил, октябрь. 15 декабрь кунчи қизчалки бўлиди. Ҳаво жуда совуқ, қор қалин. Уйимизда ўтин йўқ. Топшўлат ака авнонға бориб жийда дарехтини кесиб келдилар. Ҳўл ўтин ёнмади. Мен қалтирайман, чақалоқ йилғиди. Биз келишиб, чақалоқ қирқ кунлик бўлгунча оналариникиға бориб туришға қарор қилдик. Бир яшар ўғлим, қайнонам, эрим қишлоқ қолдагандан бўлишди. Топшўлат ака колхоз идорасига чиқиб, раён марказиға бораётган терни юкланган аравани топиб келди. Ер тойгончоқ, от эурға юради. Чақалоқни барғиға босиб

ҚУЁНИ

тери устиға ўтириб олдик. Бизни кўрпа билан ўраб қўйишди. То раёнға етгунча совуқданми, кўрқуданми, қалтираб келдик. Чақалоқ йилғиғиға музаб қолдик, деб қўрқаман. Йилғиға уч кунлик норасидаме ачиниб, қўшилиб йилғиғиман. Ишқилиб, ота-онамнинг ҳузурларига эсон-омон етиб келдик.

1948 йил, 18 декабрь. Қизим 56 кунлик бўлди. Қишлоққа қайтдим, ишға чиқдим. Мошларимизни йилғи юриб битта эшак сотиб олдик. Энди хар ҳафта Хатирчиға бозорға борамиз. Ярим кило гуруч, ярим иккича ёғ, озорқ сабзи-шолғом оламиз. Топшўлат ака коллективнинг ҳурматиғни қозона бошлади. У киши дарс берган синф тартиби, озодалиги билмидонлиги билан мактабда намуна бўлмоқда. Сўнгра иллий мудири этиб тайинланди. Ишға боши билан шўнғиб кетганлар. Жуда талбақан. Мени ҳам тинчтимайдилар.

1949 йил, март. Уянинг захлиғими, шеронт оғирлиғими, тўнғич ўғлим касаллиғими қолди. Энди чопқиллаб юриб, чугурлаб сўзлашадиган бўлувди. Дарсдан келсам ёниб ўтирибди. Отаси иккимиз кечаси билан бошида мижжа қоқмай қуқидик. Дўхтирға раёнға элтиш керак эди. Узлуқиб қолади деб қўрқдик... Тузалмади, боланим бериб қўйдик. Шу қишлоқ мазорига қўйдик.

Бу ерга қўйиб келватганимизда ўғилчам 8 ойлик эди. Аравада мен кўнглим бузилиб йилғи-сам, у иккитаниға гуручдак тишчаларини қўрсати қулган, хар хил қилиқлар қилган эди... Ҳаётимизнинг бир парчасини шу қишлоқ қабристонига қўйдик.

1950 йилда тугилган яна бир қизчамни тўнғичимнинг ёниға қўйишди. Э, ҳудо бу азовларнинг чеки борми! Бор аламинизни шидан оламиз. Уғилчалки бўлиди. Дадаси совадлик, бахтли кунларини оруз қилиб исмини Бахтиёржон қўйдик. Топшўлат аканинг иш услуби РайОНОдагиларға ҳам маъқул. Улар ўрганими Учқордаги 32-етти йиллик мактабға директор этиб тайинлашди. 16-мактаб коллектив бизни юртларидан юборилган келмайтиди. Бутун педагогик коллектив, ўзимиз ўқитган ўқувчилар бизни кузатиб йўлга чиқишди. Кўчқолашиб хайрлашдик. Кета туриб ўғил-риқсам, кузатувчи илғоларда бизга аталган бир дунё меҳр, бозьилариди кўз ёш қўрди. Уқувчиларимиз анча йўлғача чопиб келишди ва кўрнимай қолгунча қўл силкишди.

Олти йилдан буну шу қишлоқнинг тўй-марокасига, яхши-ёмон кунларига арашшиб, бир оила аъзосиди бўлиб кетган эканмиз. Икки норасидамни ҳам шу қишлоқ болалари қўлиларида кўтариб, элтиб ерга топширишдан, бизни овултан, таскин бериб, юрагимиз ўтини пасайтирган эдилар. Шу ерда турилган уч нафар боланимнинг киндигини шу қишлоқ молларни кесиб, йўрғаллаб олган эдилар. Қўн-қўншиға, мактаб коллективига, тоғ юракли болаларға аталган қанча меҳри-ми, умринимизни эш, қайноқ кунлари, ерни қабартириб икки норасидам қолди бу қишлоқда.

Эй меҳр, сен қандай тўғусанки, дуч келсанг қулдарисан, айрилсан йилғиғамиз! Улкам тўлиб, қўларимдан ёш оқди, секин Топшўлат акаға қарадим. У киши ҳамон кўнги қишлоқ тарафидан узмас, чуқур ўйга толган эдилар. Чеклариди оқарган соч толарига кўнги тузлаб сесканиб кетди. Қанон оқариб улғурдиби экан-ай! Иш билан, рўғор билан, болалар билан бўлиб сазма билан ҳам. Бу гоҳ отар-етмаслик бўлган совуқ узун тунлар, тинимсиз меҳнат эланиши, жоду ҳақимимиз! Биз болаларнинг порлоқ эртасига тиланган оқ йўлми! Биз бевакт ерга қўйган гўдақлар гамамиз!

Ҳаётдан ҳеч вақт нолимаган, гамамни ичига ютган, метин иродали, бардоши буюқ эринми хам қила қилишдан қўчиб унга билдирмай кўз ёшларини ертдим.

1953 йил. Мана, Илчи колхозидан уч-тўрт борабор узоклида, тоғлар орасида жойлашган қишлоқимиз. Мактаб хар аҳолида, коллектив тароқ, бир-бирини меҳнамайдик. Топшўлат аканинг илғири юришлари ҳовла экан, энди қоронғу тилғиға мактабдан келай демайдилар. У киши раҳбарлиғида мактаб элтирилган тазалашди, текислашди, шанбалки қилиб турли мевали даррақ қўчаларни экилди. Ота-оналар билан алоқа мустеҳкамланди. Қишлоқ ақли Топшўлат ака ҳурмат билан қарай бошлади. Учқорда қизчам Жамилга туғилди. Ёш болаларин билан қўнлиғини чоғларимда қишлоқ одамлари келиб қўнлиғини сўрашар, ёрдам беришарди. Уларнинг озгина меҳри, илфоти ҳам эримға катта муқофотдай тўларди, уни мактабға, болаларға қаттироқ боғлар эди. 1949 йилда Топшўлат ака Самарқанд давлат университетининг ўзбек филологияси факультетиға сирдан ўқишға кирган эдилар. Диплом ҳимояси учун олти ой кетдилар. Мен уч болам билан қилиб мактабда ишлайвердим.

Учқора табиятиға, одамларига, мактабға ўрғаниб қолган чоғимизда Топшўлат акани раён халқ маорифи бўлимиға мактаблар бўйича инспекторликни тайинлашди. Уч йил мобайнида қардошларим қолган юрт, одамлар, болалар билан хайрлашдик. Кўч-қўнлимизни араваға юкләб, уч фарзандин бағримизға босиб йўлга тушдик.

1955 йил, август. Мен раён марказидаги мактабда ўқитувчи, Топшўлат ака райОНОда бир йилдан ошқи ишладик. У киши мактабларға ҳафтава кетар, бириндан суйиб, бирдан кунчиб қайтар, тажрибали ўқитувчиларнинг ишин дарроқ елган ёншиға ҳаракат қилар эдилар.

Энди тинччиға ишласак керак деган ақлдан юрсам, яна энгил гап қилиб қолди. Топшўлат акани Калинин номи колхоздаги 4-ўрта мактабға директор этиб тайинлашди. Уртоним ёлғиз жўнаб кетди. Мен ўғилчам Баҳодиржоннинг қирқи чимқаман учун уйда қолдим. Бизсиз ҳоли не кечди экан деб хавотир олиб ўтирибман...

1956 йил, март. Болалару кўчим билан орқаларидан этиб бордим. Бир уйға жойлашдик. Мен ўқитувчилик қила бошладим. Яшевтан уйимизнинг ичидан тиканлар, авоайи ўтлар ўсиб чиқди. Чопиб ташлай-

ман, бир ой ўтар-ўтмас яна ўсиб чиқаваради. Мактаб коллективни уч-тўрт гуруҳға бўлиниб, бир-бири устидан аъзар, айбини пойлаб юришаркан. Шунга қараб ҳамма иш ўлада-жулда. Топшўлат ака ҳаммани ўзаро келтиришди. Бир ёқадан бош чиқариб ишлай бошлади. Мактаб атрофиға даррақ ниҳоллари экилди, катта боғ яратишди. Уку-тарбия ишларининг сависиз кўтарилиди. Шу ерда қизим Комила туғилди. Келганимизга олтинчи йил тўлаётган эди, яна иш жойимизни ўзгартиришға мажбур бўлидик. Биз ўзимиз қўчиб берилган Пушкин номи 20-мактаб коллективни орасида келтиришчилик бошланди. Топшўлат акани шу мактабға директор этиб тайинлашди. Яна кўнчимизни елқаладик. Тўрт болани эрғаштириб йўлга тушдик. 4-ўрта мактаб болалари янин гулга кирган чоқ эди... Ортимизда боғ-роғ, гуллар қолди.

1961 йил, апрель. Мен Киров номи колхоздаги 35-мактабда 11-синфларға дарс бераялман. Топшўлат ака раён марказидаги 20-ўрта мактабда директор. Энди ҳар қаёққа кўчмасак керак деб, болаларни мактабға ва бочгаға жойлаштирдик.

Уртоним олдатадигек эрталбадан кечға қадар мактабда. Унинг олдида тўсқилар, қийинчиликлар кўп. Мактабда тажрибали, ишинг кўнги биландиган ўқитувчилар бор. Фақат уларнинг қарлиға етадиган киши йўқ. Хар кишини ўз қобилиятиға қараб ишга йўналтириш, кўнглини топиш ўқувчилар билан тиллашайдан ҳам қийин экан. Раҳбарлик энг қийин дарс эканлиғини тушунадим. Уни хар қандай педагог ҳам элпайвермаскан... Топшўлат ака машаққат билан шуни эллаб келарди. Айтишға осон — бу ерда ҳам иноклик, қизғин меҳнат бошланди кетди. Мактаб атрофи панжара билан ўралди, водопровод ўтказилди, асфальт қилинди, гулзор бераёт этилди.

Ишлар бир мезбурда кетватган эди, бирок яна энгил тақлиб... 1965 йил февраль. Қарл Маркс номи колхоздаги 10-ўрта мактаб ўқитувчилари бир-бирлари билан келишмаётганмиш. У ерга тажрибали, ишинг кўнги биландиган директор керак эммиш. Яна сарсон кунларим бошландиган бўлди. Файзиев 1965 йилнинг 1 мартдан бошлаб 10-ўрта мактаб директори. Бу пайт Топшўлат акаға «Ўзбекистон ССРда хизмат қўрсатган ўқитувчи» унвани берилганиға у йил бўлганди. Наёфакт раёнимизда, областда, республикада ҳам унинг номини ҳурмат билан тилга олишар, шогирдлари вожа этиб, билим олиб, турли вазифаларда ишлайётган эдилар.

Мен энди кўпайишиб қолган болаларим билан кўчиб кета оламизди. Ҳўжани мактабға ёлғиз кетдилар. Гоҳ қатнаб, гоҳ ўша ёқда ётиб қолиб ишлай бошладилар. Гоҳо кечалари ҳориб-чарчаб қайтардилар.

— Кампир, бирор егулигинг борми, тез келтир. Кеча еган оват билан юрибман, — дедилар. Колхоз идорасига қатнайвериб, қисилли қолган мактаб атрофидаги хондон элгарига томонра олиб бериб қўйирирдилар. Мактаб майдонини кенгайтирилди. Коллектив билан тил топишди. Ишлар тартибға кела бошлади. Ҳамма бир-бириға ҳурмат билан қарайди. Методик ишлар йўлга қўйилди. Атрофдаги гулзор одамларға руҳ бади. Ота-онлар мактабға таъат қатнайдилар. Қишлоқ ақсиди билан келишиб, уришда ҳалок қилганлар шарафиға ёдгорлик ўрнатилға қарор қилишбди.

Бу савоб ишға ҳамма бирдай киришди. 9 май — Галаба кунига яқин қолган эди. Ҳашар йўли билан ёдгорлик қад кўтарди, марҳумларнинг номлари ўнмас қилиб аэзилди. Бунинг учун жуда кўп елб-югуртишға тўғри келди. Қарл Маркс номи колхоздан урушға отланган ва қайтмаган йилгилар ҳақида керакли маълумотлар тўланди. Бу ишға мактабнинг барча ўқитувчилари ва ўқувчилари биргаланиб кирдишдилар. Лозим бўлган материаллар илзанди ва топилди. Эртанга 9 май, Галаба кунини Ёдгорликнинг энг сўнги ишлари битказилмоқда... Бу кунин барча оракиб кутватган эди. Жигарбўшалари фронтдан қайтмаганлар учун бу кун яна бошқача эди! Улар номлари мангликчи айланган қондошлари билан ҳам фархлрван, ҳам йилгил эдилар. Тонг отишига колхоз ақли, раён раҳбарлари тақлиб қилинган. Ёдгорлик очилиши, мангу олов ақилиши керак!

Топшўлат ака уйға шод ва ҳорғин келдилар. «Кампир, эртанга ёдгорликнинг очилиш маросими бўлади, сен ҳам юр тў